

Misje pallotyńskie w Brazylii

Po wyjeździe do Brazylii ks. Józefa Maślanki w roku 1971 powstała we wspólnocie ołtarzewskiej sekcja zainteresowanych nowym kierunkiem działalności misyjnej. Jako kleryk należałem do niej od samego początku i byłem jednym z odpowiedzialnych za przygotowanie pożegnania trzech misjonarzy, którzy zdecydowali się na wyjazd. Uroczystość ta odbyła się w Ołtarzewie 18 marca 1973 r. Po otrzymaniu święceń kapłańskich pracowałem przez trzy lata w Kielcach, a we wrześniu 1979 r. dołączyłem do pierwszych misjonarzy w Rio de Janeiro.

Moim marzeniem była praca w Amazonii z ks. Maślanką, ale na to musiałem czekać aż 25 lat. Początkowo zostałem skierowany do parafii św. Elżbiety w dzielnicy Bento Ribeiro w Rio de Janeiro, gdzie pracowali ks. Czesław Zając i ks. Jan Janik. W sąsiedniej parafii św. Rocha posługiwał ks. Tadeusz Korbecki i ks. Stefan Kajfasz, a w São João do Triunfo w Paranie – ks. Ludwik Homa. Razem z ks. Marianem Skorzyńskim przebywaliśmy przez miesiąc na każdej z tych placówek. Następnie zostałem przydzielony do parafii św. Elżbiety, a ks. Marian do parafii w Paranie. W roku 1981 znowu przeniesiono nas na jedną placówkę. Mała wspólnota zaczęła się rozwijać, obejmując pierwszą parafię w Niterói, w dzielnicy Pendotiba, gdzie pracowali ks. Janik i ks. Zając.

Ten rok okazał się najbardziej tragiczny w całym moim życiu, ponieważ 7 września utonął w oceanie ks. Eugeniusz Feldo, który przybył 33 dni wcześniej. Z kolei 15 października utonął w nurtach Rio Negro ks. Marian Skorzyński, który miał 33 lata. Z trzech młodych księży w parafii w Bento Ribeiro zostałem sam. Zacząłem się podświadomie obawiać, że teraz będzie kolej na mnie. W tej sytuacji potrzebna była zmiana i – po oddaniu parafii w Paranie – razem z ks. Ludwikiem Homą zostałem przeniesiony do Niterói.

Mógłbym wiele pisać o swoich doświadczeniach osobistych, ale chciałbym wspomnieć o wysiłkach w celu uzyskania pierwszych powołań brazylijskich. Na obrazku rozdawanym w dniu pogrzebu ks. Eugeniusza Feldo napisałem modlitwę, prosząc Pana Boga, aby ciało pochowane w ziemi brazylijskiej było swego rodzaju nasieniem wrzuconym w glebę, w celu wydania owoców w postaci nowych powołań kapłańskich do naszego Stowarzyszenia. Począwszy od roku 1987 w parafii w Itaipu zaczęli pojawiać się pierwsi kandydaci. Po wybudowaniu gmachu seminaryjnego w roku 1990 obok kościoła Miłosierdzia Bożego w dzielnicy Vila Valqueire, rok później, zamieszkali tam dwaj pierwsi klerycy: Antônio i Marcelo.

Lata osiemdziesiąte i dziewięćdziesiąte to czas największego rozwoju Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego w Brazylii dzięki przyjazdowi wielu nowych misjonarzy z Polski. Czyniliśmy starania o rozwój naszego seminarium i dobre przygotowanie do

kapłaństwa Brazylijczyków. Pierwszym księdzem, wyświęconym w dniu 30 listopada 1996 r., był Antônio Aguiar; drugim, w następnym roku, Marcelo Néspoli Magalhães i w 1999 r. José Rodrigues Filho. Do dzisiaj nasze seminarium wykształciło i uformowało osiemnastu księży. Obecnie formację odbywa trzynastu kleryków na różnych etapach przygotowania do kapłaństwa. Od początku udało się nam zorganizować grupy parafian, którzy jako dobroczyńcy wspierają swoimi datkami utrzymanie seminarium. Dziękujemy Panu Bogu za dar powołań do naszej wspólnoty.

Każda z obsługiwanych przez nas parafii zasługuje na szczególne uwzględnienie, ale na to potrzebne byłoby wydanie dużej książki. Wspomnę tylko, że obecnie pracujemy w czterech parafiach w Rio de Janeiro, w trzech w Niterói, w trzech w Itaperuna, w Cachoeiras de Macacu w stanie Rio de Janeiro, w dwóch parafiach w Amazonii i w dwóch parafiach w Portugalii.

Mamy również dwie placówki, gdzie możemy formować naszych kandydatów do kapłaństwa w Rio de Janeiro i w Guapimirim. Cieszy nas obecność naszego księdza Daniela Rocchetti w Zarządzie Generalnym w Rzymie.

W posłudze kapłańskiej zajmujemy się również szerzeniem kultu miłosierdzia Bożego. Sprawujemy opiekę duszpasterską w kościele Miłosierdzia Bożego w Rio de Janeiro, który został podniesiony do rangi Sanktuarium Archidiecezjalnego, jak również w Sanktuarium Diecezjalnym Miłosierdzia Bożego w Itaperuna. Wydajemy kwartalnik o Miłosierdziu Bożym. Okresowo nasi księża podejmują zadania w strukturach diecezjalnych czy w charakterze formacyjnym.

Obchody Jubileuszu 50-lecia Regii Matki Bożej Miłosierdzia w Brazylii połączone ze święceniami diakonatu kolejnego kleryka, Elsona, są okazją do dziękczynienia Panu Bogu za wszelkie łaski udzielone nam przez te wszystkie lata. Jednocześnie prosimy Pana Boga o błogostawieństwo i wstawiennictwo Królowej Apostołów i św. Wincentego Pallottiego na dalsze lata rozwoju Regii, która coraz bardziej staje się faktycznie Regią Brazylijczyków.

Ks. Jan Sopicki SAC, Brazylia